

Lá Thư Thụ Nhân

Subject: Cốc cuối tuần --- Incessants Regrets d'Automne
From: Trần Văn Lương
Date: Friday, November 17, 2017

Kính gửi đến quý anh chị con cốc cuối tuần.

Dạo:

*Sầu xưa theo bước Thu sang,
Mang mang lối cũ, biết nàng chốn nao.*

I. Cốc cuối tuần Phú Lang Sa:

Incessants Regrets d'Automne

L'automne d'autrefois revient,
Dispersant sa mélancolie.
Mon âme affligée là se tient
Et du temps passé se souvient.

Croyant entendre enfin ta voix,
Mon cœur aride éclate en flamme.
Las! Ce n'est que du vent qui croît
A travers les branches du bois!

Sont-ce tes larmes pénitentes,
Versées pour notre amour défunt,
Ou des gouttes de pluie dolentes
Battant le voile de ces tentes?

Est-ce ton haleine fragrante
Qui vient réchauffer mon abri,
Ou plutôt la chaleur restante
De notre passion languissante?

De loin parvient le bruit des pas.
Pensant à toi, de joie je saute.
Hélas, ce n'est que le fracas
Des feuilles pleurant leur trépas!

Mon cœur, faible et comblé d'émoi,
Tâche de panser sa blessure,
Toujours ne sachant pas pourquoi
L'automne est retourné sans toi.

*Trần Văn Lương
Cali, 11/2017*

II. Phỏng dịch thơ Việt:

Dai Dẳng Tiếng Thu Buồn

Thu đã quay về giữa đợi mong,
Sầu kia gieo rắc kín trời không.
Cơn giông quá khứ dằng dai mãi,
Tê tái mình anh lặng đứng trông.

Tưởng em về thủ thi đầu đây,
Háo hức nhìn quanh, dạ ngất ngây.
Thất vọng thờ dài khi chợt rõ
Chỉ là tiếng gió giữa rừng cây.

Có phải lệ em thoát đổi dòng,
Trở về than khóc chuyện vừa xong,
Hay là giọt nước Ngâu hờn trách,
Tí tách trên lều vải trống không?

Có phải làn hơi thở ngọc lan
Của em về sưởi ấm không gian,
Hay là hơi nóng còn rơi rớt
Của một cuộc tình trót vỡ tan?

Văng vẳng từ xa tiếng bước chân,
Tưởng em về gặp lại người thân,
Bâng khuâng anh ngóng theo chiều gió,
Chỉ lá khuya rơi gõ mộ phần.

Con tim quấn dưới nỗi sầu đau,
Vá vết thương lòng rách đã lâu,
Trăn trở hỏi thăm trong tuyệt vọng,
Thu về, còn bóng dáng em đâu.

*Trần Văn Lương
Cali, 11/2017*

III. Phỏng dịch thơ Tây Ban Nha

Lloriqueos De Otoño

El otoño ha llegado,
Sin cesar dispersando su tristeza.
Ya regresa el pasado,
Mi verdadero sufrimiento empieza.

Tu vaga voz oyendo,
Mi corazón de gozo está abrasado.
Sólo el viento, corriendo,
Roza las ramas del bosque secado.

¿Son tus lloros contritos,
Sintiendo nuestro romance perdido,
O los granos marchitos
De lluvia sobre el techo desteñado?

¿Es tu aliento fragante
Que viene a calentar mi frío puerto,
O sólo el fuego restante
De nuestro suave amor que ha estado muerto?

Creyendo oír el ruido
Vago y distante de tus pasos, salto.
¡Pero es sólo el sonido
De las hojas muertas cayendo de alto!

Vendando su vieja herida,
Siempre mi corazón se ha preguntado
Porque, al fin de la vida
Y aunque sin tí, el otoño ha regresado.

*Trần Văn Lương
Cali, 11/2017*

IV. Phỏng dịch thơ Hán:

秋的愁聲

悲秋又再來，
愁幔蓋天涯。
樹下孤身立，
舊情死未埋。

依稀聽妳音，
喜悅滿寒心。
忽舉頭而望，
惟風颭樹林。

是妳淚泠泠
今天泣往情，
或那是雨滴
屋上起呻聲？

想妳的香脣
回來熱此身。
誰知還只是
昔日的殘燠。

錯想有人行，
欲尋妳腳聲。
徘徊終只見
枯葉落空城。

心傷智亦衰，
惘惘問斜暉：
妳杳無音信，
秋何故敢歸？

陳文良

Âm Hán Việt:

Thu Địch Sầu Thanh

Bi thu hựu tái lai,
Sầu mạn cái thiên nhai.
Thu hạ cô thân lập,
Cự tình tử vị mai.

Y hi thính nễ âm,
Hi duyệt mãn hàn tâm.
Hốt cử đầu nhi vọng,
Duy phong triển thụ lâm.

Thị nễ lệ linh linh,
Kim thiên khắp vãng tình,
Hoặc na thị vũ trích
Ốc thượng khởi thân thính?

Tưởng nễ địch hương thần,
Hồi lai nhiệt thử thân.
Thùy tri hoàn chỉ thị
Tích nhật địch tàn hân.

Thác tưởng hữu nhân hành,
Dục tâm nễ cước thanh.
Bồi hồi chung chỉ kiến,
Khô điệp lạc không thành.

Tâm thương, trí diệc suy.
Võng võng vấn tà huy:
Nễ yêu vô âm tín,
Thu hà cố cảm quy?

*Trần Văn Lương
Cali, 11/2017*

Nghĩa:

Tiếng Sầu Của Mùa Thu

Mùa thu buồn lại tới,
Bức màn sầu che kín chân trời.
Thân một mình đứng dưới cây,
(Mối) tình cũ chết (còn) chưa chôn.

Mơ hồ nghe giọng của em,
(Nỗi) vui mừng tràn ngập con tim lạnh.
Chợt ngẩng đầu nhìn ngóng,
Chỉ (có) gió thổi làm lay động rừng cây.

Có phải là (dòng) nước mắt của em (đang) róc rách,
Hôm nay (về) than khóc cho mối tình đã qua,
Hay đó (chỉ) là (những) giọt mưa
Đang phát ra tiếng rền rĩ trên (mái) nhà ?

Tưởng là môi thơm của em
Trở về sưởi ấm tấm thân này,
Nào hay vẫn chỉ là
Chút hơi lửa tàn lụi của ngày xưa.

Làm tưởng là có người đi,
Nên muốn tìm tiếng bước chân em.
(Nhưng) cuối cùng bồi hồi chỉ thấy
Lá khô rơi trên thành phố trống không.

Con tim đau, trí óc cũng lụn bại.
Buồn rầu hỏi nắng tà:
Em đã bật không tin tức,
Mà sao mùa Thu (vẫn còn) dám quay về?